

GR 70: CHEMIN DE STEVENSON (252 km)



Wie kent er nu Robert Louis Stevenson niet? De Schotse schrijver die in 1878 op 26 jarige leeftijd een [voettocht](#) maakte samen met Modestine, een koppige ezelin, tussen Le Puy en Ales. Hij was de pionier van het wandelen en zocht naar de legende van de Camisards in de Cévennes. Tevens moest hij de verboden liefde voor een gehuwde Amerikaanse vrouw met twee kinderen verwerken. Wie kent Robert Louis Stevenson niet? Wie heeft nog nooit gehoord van 'Schatteneiland'? Was het boek 'De zonderlinge geschiedenis van Dr. Jekyll en mr. Hyde' voor velen onder ons geen verplichte literatuur in het secundair onderwijs?

donderdag 02/09/2010 | LE PUY EN VELAY

Na een onrustige nacht ben ik vroeg uit de veren. Eén uur te vroeg word ik door Maarten afgezet in de omgeving van het station Lille Europe. Mijn TGV vertrekt pas om 06.25 u naar Lyon. Om 09.31 u stipt kom ik aan in Lyon Part Dieu. Op hetzelfde perron stap ik na een kwartiertje wachten over op de trein naar St-Etienne Châteaureux. Tijdens de rit worden alle reizigers aan een identiteitscontrole onderworpen door de politie. In St-Etienne kom ik aan om 10.38 u doch dien een kleine twee uur te wachten op mijn boemeltrein naar Le Puy-en-Vélay. In een deugdloze zon geniet ik op het moderne stationsplein van een boterham. Talrijke jongeren lopen er rond en ik lees op een elektronisch bord dat er inschrijvingsdagen zijn aan de universiteit. De rit naar le Puy-en-Vélay met de stoptrein is adembenemend. De trein glijdt langs ravijnen, rotspartijen, een kolkende rivier en stopt in kleine dorpjes met namen die ik voor het eerst hoor: Le Chambon-Fuegerolles, Bas-Monistrol, Chamalières, Saint-Vincent-Le-Château...Kort voor 14 u kom ik aan in Le Puy-en-Vélay. Bij het uitstappen valt het me op dat ik niet de enige rugzaktoerist ben. Hoog boven de stad troont het gigantische Mariabeeld dat vervaardigd werd uit gesmolten kanonnen na de slag bij Sébastopol.



Ik neem mijn intrek in de gîte d'étape Les [Capucins](#). Ik krijg een kamer met twee stapelbedden toegewezen. Ik ben er alleen, neem een douche en trek op verkenning door de stad. De zon schijnt volop. De binnenstad



is uiterst gezellig en kleurrijk. Er zijn veel terrasjes doch ik heb daar natuurlijk geen oog voor. Via de steile rue des Tables stap ik naar de kathedraal van Onze Lieve Vrouw. Sedert de middeleeuwen wordt de zwarte Maagd er vereerd. Uiteraard heeft ook de Heilige Jacques er zijn beeld want Le Puy is bij uitstek de startplaats van de Via Podiensis, één van de vier pelgrimswegen naar Compostela. Het is een imposant gebouw met Arabische invloeden. Jammer genoeg zijn bepaalde gedeeltes gesloten omwille van renovatiewerken. Na het bezoek aan de kerk ga ik naar het nabijgelegen klooster. Ook dit klooster bevestigt de oosterse invloedsfeer. In het klooster is het stil en schaduwrijk. Ik geniet van de mooie gebeeldhouwde kapitelen. Daarna ga ik via middeleeuwse steegjes naar de kerk Saint-Michel d'Aiguilhe. Hoog boven een spitse vulkaanrots staat een kapel uit de 11^{de} eeuw, een juweeltje van Romaanse kunst. Het kerkje is enkel te voet bereikbaar via 268 in de rots uitgehouwen treden. Het uitzicht over de stad en de verdere omgeving is letterlijk en figuurlijk adembenemend. In het kleine kerkje zijn mooie fresco's te bewonderen. Na het bezoek en de afdaling langs de trappen begin ik uiteraard trek te krijgen in een pression. Op een terras geniet ik in de zon van enkele koele pintjes. Na deze verfrissing ga ik opnieuw naar mijn gîte waar ik zie dat alle bedden ondertussen bezet zijn doch ik tref er niemand aan. Op het terras van de gîte schrijf ik enkele prentbriefkaarten naar familie. Na de kaarten te hebben gepost geniet ik van een salade met warme geitenkaas en een fris wijntje. Terug in de gîte maak ik kennis met mijn kamergenoten: een 60-jarige vrouw die morgen met een groep vrouwen verder trekt richting Compostela via de GR65 en twee wandelvrienden, Hervé (69) en Michel (70) die net als ik met de rugzak kiezen voor de Chemin de Stevenson (GR70).



Vrijdag 03/09/2010

LE PUY EN VELAY

LE MONASTIER-SUR-GAZEILLE

19 km



Na een deugddoend ontbijt en onder een stralende zon verlaat ik le Puy-en-Vélay. Ik kom veel rugzaktoeristen tegen en ben gelukkig dat ze klaarblijkelijk allemaal een andere weg kiezen richting Compostela. Het is heerlijk wandelen en ik geniet ten volle van de rust en stilte van de natuur. Mijn rugzak voelt goed aan. Ik loop langs heerlijke wandelpaden, kom door piepkleine gehuchtjes en neem af en toe een blik achterop en zie dat ik me vlug verwijder van Le Puy-en-Vélay. Na verloop van tijd loop ik samen met Florian een 25-jarige jongeman uit Paris 16^{ième}. Hij heeft zijn studies rechten beëindigd. Het valt op dat hij heel goed op de hoogte is van de Belgische politiek en net zoals

veel andere Fransen die ik onderweg ontmoette, is hij ervan overtuigd dat België binnenkort zal barsten en dat Wallonië zich bij Frankrijk zal aansluiten. In Coubron koop ik in een supermarkt wat proviand en rond de middag nemen we een lunchpauze in de schaduw van enkele bomen. In de omgeving van de Loire liggen talrijke kastelen of ruïnes. Kort na de middag komen we onder een verzengende hitte aan in Le Monastier-sur-Gazeille, de officiële vertrekplaats van de Stevenson route. Een eerste gîte blijkt 'complet'. Uiteindelijk vinden we onderdak in de gîte d'étape die door de gemeente is ondergebracht in de oude gebouwen van de gendarmerie. We komen Hervé en Michel tegen die samen met ons de sleutel van de gîte afhalen in het restaurant Le [Provence](#). Vooraleer af te zakken naar onze kamer in de gîte proeven we op het terras in de zon van een Loburg en een Leffe. Het koele vocht smaakt verrukkelijk. Nadien betrekken we onze kamer in de gîte. Florian en ik hebben een kamer met 4 bedden voor ons alleen. Hervé en Michel en nog andere gasten betrekken andere kamers. De gîte is heel proper en gezellig. Er is ook nog een grote ingerichte keuken waar de gasten hun eigen potje kunnen koken. Nadat we ons verfrist hebben trekken we op verkenning in het dorp. We brengen een bezoek aan de kleine kerk Saint-Jean gelegen naast een fontein en een openbare wasplaats die nog gebruikt wordt door de lokale bevolking. De kerk heeft de typische stenen dakbedekking (lauzes) uit de streek en binnen vallen enkele fresco's uit de 16^{de} eeuw te bewonderen. Dichtbij herinnert een gedenksteen de start van de reis van Stevenson. Daarna bezoeken we een klein museum dat ondergebracht is in het imposante kasteel. Dichtbij ligt de mooie abdijkerk Saint-Chaffre waarvan de veelkleurige façade hoofdzakelijk bestaat uit vulkaangesteente. Oude abdijgebouwen sluiten aan de kerk aan. In de 5^{de} eeuw werd hier een belangrijke abdij gesticht die echter veel van haar pluimen heeft

verloren. Na het bezoek hebben we dorst gekregen en stappen de enige geopende bar-tabac binnen om aan de toog enkele pressions naar binnen te kappen. Na het laven van de dorst brengen we nog bezoek aan een particulier museum met allerhande prullaria. Het aperitief en het avondmaal met kaas, wijn, worst en vers Frans brood nemen we in de keuken van de gîte waar we kennismaken met de andere medebewoners.

zaterdag 04/09/2010

LE MONASTIER-SUR-GAZELLE | LE BOUCHET-SAINT-NICOLAS | 25,2 km



Na het zelfgemaakte ontbijt verlaten we het dorp langs de kerk van Saint-Jean. Kort na de start begint een steile klim langs een pad met vele losse stenen gevolgd door een aardeweg met prachtig zicht op de omliggende heuvels. In Saint-Martin-de-Fugères hebben we een gesprek met de bewoner van een prachtig bebloemde woning. Van een hoogte van 1000 m dalen we steil af naar het dorpje Goudet aan de Loire, waar we koffie drinken op het terras van een hotel. Aan de voet van de Loire met de burchtruïne van Beaufort die hoog boven de omgeving uittroont nemen we tijd om iets te eten. De plaats is een oase van rust, een grasperkje en een zandstrook bij de oevers van de rivier. We krij-

gen er het bezoek van een zwerfhond die zich onze restjes laat welgevallen. Na het versterken van de innerlijke mens krijgen we een zware beklimming langs een stenig pad voor de voeten geworpen. Kort na de klim ligt de burchtruïne reeds beneden ons. Via kleine dorpjes en mooie vergezichten bereiken we uiteindelijk Le Bouchet-Saint-Nicholas waar we onze intrek kunnen nemen in de gîte d'étape '[La Retirade](#)'. In het dorpje valt er niets te beleven en te zien. We vinden er zelfs geen bar-tabac. De bezienswaardigheid in de streek is het meer van Bouchet enkele kilometer verderop doch wij hebben geen zin om er heen te wandelen. Tijdens het avondmaal in de gîte maken we kennis met Annie en Elian uit Millau. In de gîte hebben we voor z'n twee opnieuw een kamer met 7 bedden. Na het avondmaal drinken we nog een glas vooraleer naar bed te gaan.



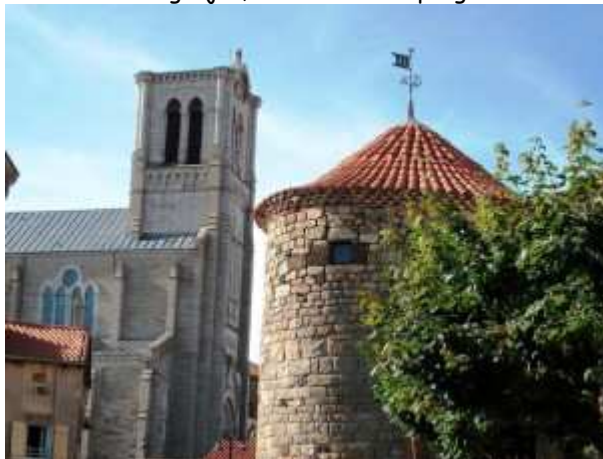
zondag 05/09/2010

LE BOUCHET-SAINT-NICOLAS | PRADELLES | 21,1 km

Via een brede weg groeten we het houten beeld van Stevenson en zijn blij het doodse dorp achter ons te kunnen laten. In Landos genieten we op het terras van een café van een lekkere koffie in een deugddoende zondagse ochtendzon. Het is weer goed warm en onderweg vinden we in het gehucht Jagonas een bron met heerlijk koel water. We verfrissen ons en gaan verder naar het onooglijke gehucht Arquejols waar we na een korte rustpauze Annie en Elian ontmoeten. Bij het verlaten van het gehucht krijgen we een uniek zicht op een treinviaduct dat het dal overbrugt. Onderweg naar de top van een pittige helling komen we Hervé en Michel tegen. Eens voorbij de top blikken we in de verte neer op het meer van Naussac. Samen met Johannes, een leraar uit het zuiden van Duitsland, bereiken we Pradelles. Wij houden halt terwijl Johannes verder trekt naar Langogne om daar overnachting te zoeken. Wij nemen onze intrek in een kamer van de gîte d'étape 'L'Arche'. In de hotelkamer staat een dubbel en een enkel bed. Uit respect voor mijn oude knoken laat Florian me het dubbele bed nemen. Morgen nemen we al afscheid gezien hij naar Parijs terugreist. Na het wasritueel gaan we op stap in één van de mooiste dorpen uit Frankrijk. We komen Hervé



en Michel tegen die ons uitnodigen voor een glas op een terras. We slaan dit aanbod zeker niet af. Nadien gaan we met zijn vieren op verkenning door het mooie stadje. Er zijn talrijke fotogenieke hoekjes. Bij gebrek aan werkgelegenheid trekt de jeugd hier echter weg en dreigt het stadje ten onder te gaan aan de vergrijzing. Tijdens het avondmaal nuttig ik als voorgerecht 'tripes' met salade. Het hoofdgerecht bestaat uit varkenswangetjes, worst en de supergezonde linzen uit de streek van Le Puy-en-Vélay.



maandag 06/09/2010	PRADELLES	CHEYLARD-L'EVÊQUE	21,7 km
--------------------	-----------	-------------------	---------

Tegen de avond wordt zwaar onweer voorspeld. Het zou zo erg kunnen zijn dat de dag erop zelfs niemand naar buiten kan. Door een golvend landschap bereiken we Langogne. Samen met Florian breng ik een bezoek aan het oude stadsgedeelte met zijn Romaans kerkje St-Gervais - St-Protais en de oude overdekte graanhalle. Nadien neem ik afscheid van Florian die de trein naar Parijs neemt. Onderweg regel ik kort voor de middag via mijn gsm mijn logement. Na een felle klim kom ik terecht in het dorpje Saint-Flour-de-Mercoire waar ik een moment verpoos om 's middags iets te eten. Ook Hervé en Michel houden halt. Na de



maaltijd verloopt de rest van de wandeling via een licht heuvelachtig parcours. Via de gehuchtjes Sagne-Rousse en Fouzillac bereik ik de gîte d'étape le [Refuge du Moure](#) in Cheylard-l'Evêque waar ik nog het laatste plaatsje had kunnen bemachtigen. Op het terras zitten Annie en Elian. Kort na mij komen ook Hervé en Michel toe. Na installatie op de kamer en douche genieten we van de laatste zonnestrallen op het terras want donkere wolken trekken samen. Na een glas gaan we op verkenning naar het Romaanse kerkje gelegen tegenover de gîte. Via een kruisweg trekken we omhoog naar de kapel van O-L-Vrouw die van op een heuveltop heerst over het dorp. Nabij de kapel biedt de heuveltop een mooi uitzicht over het dorp en de omgeving. Na bezoek aan de kapel is het tijd om aan tafel te gaan. Het avondmaal is overdadig en heel lekker en ik deel de

tafel met Annie, Elian, Hervé en Michel. 's Nachts begint het zwaar te onweren en valt de regen met bakken uit de gitzwarte lucht.

dinsdag 07/09/2010	CHEYLARD-L'EVÊQUE	LABASTIDE PUYLAURENT	22,5 km
--------------------	-------------------	----------------------	---------

's Morgens regent het niet meer doch er hangt een dik wolkendek over de omgeving. Vooral eer verder te trekken worden we verwend met een zeer uitgebreid ontbijt. Innerlijk gesterkt trek ik een mistig landschap in. De voorbije dagen had ik wat keelpijn en ik zorg dat ik geen kou vat. Via af en toe steile paden trek ik door het woud van de Gardille naar een groenzone bij het meer van L'Auradou. Van daar lopen bospaden naar het kasteel van Luc. Ooit was dit een machtige burcht die van strategisch belang was voor de

streek en in handen kwam van diverse belangrijke adellijke families. Op bevel van Richelieu werd de burcht rond 1630 ontmanteld. De lage wolkenmassa's gooien roet in het eten om te kunnen genieten van de vele vergezichten. Wanneer ik aan de top van de deels heropgebouwde ruïnes kom, ontmoet ik Annie en Elian. Ik kan echter geen woord uiten want ik heb geen stem meer. Na een kort bezoek aan de site verlaat ik de route op zoek naar de bar-tabac van het dorp, waar ik een grote café au lait bestel. De warme drank doet me deugd. Via een gewone asfaltweg wandel ik door de dorpjes Laveyrune en Rogleton om kort daarna opnieuw de natuur in te duiken. Ik kom Annie en Elian nog eens tegen. Zij hebben onderdak gevonden in de nabij gelegen trappistenabdij van Notre-Dame-des-Neiges. Ikzelf trek verder naar La Bastide-Puylaurent waar ik onderdak vind in [L'Etoile](#). Ik ben er kort na de



middag doch dien te wachten tot 15 u voor de check-in. In de veranda eet ik wat en houd me bezig met mijn notities en reisroute. Ik betrek één bed in de slaapzaal waar nog één wandelaar verblijft. Na een verkwikkende douche ga ik op verkenning in het stadje. In de apotheek koop ik keelpastilles. Daarna kuier ik wat rond in het stadje en drink er een koffie en een spuitende Perrier. Het regent en een onweer komt eraan. Ik zet mijn gsm uit want die kan toch geen zendmast traceren. Tijdens het avondmaal begint het te gieten en worden de hemelsluizen urenlang wijd opengezet. Bij het avondmaal zitten alle gasten aan één lange tafel. De opgediende maaltijd is voor iedereen hetzelfde:

soep, voorgerecht, hoofdschotel, kaas en dessert. Dit alles rijkelijk voorzien van water, wijn en brood.

woensdag en donderdag 08-09/09/2010 | LABASTIDE PUYLAURENT

Ik heb opnieuw een slechte nacht gehad met weinig slaap. Ondanks de keelpastilles kom ik diverse keren wakker met hevige keelpijn. 's Morgens ben ik dan ook een wrak. Na het ontbijt besluit ik niet verder te trekken en ben ook niet van plan om op bezoek te gaan bij de trappisten van de nabij gelegen abdij. Ik voel me totaal lusteloos, heb geen kracht en begin ook oor- en hoofdpijn te krijgen. Philippe, de vriendelijke uitbater van Grieks-Belgische afkomst, raadt me aan om mijn medicatie te nemen en om zoveel mogelijk te rusten. Ik verlaat dan ook de slaapzaal en neem mijn intrek in een rustige kamer op de bovenverdieping. Ik ga opnieuw naar de apotheek en krijg een aromatisch product op basis van oliën dat ik samen met mijn pastilles moet innemen. Met de huistelefoon van Philippe kan ik gemaakte reservaties afzeggen en nieuwe plannen. De ganse dag lig ik in bed te zweten als een paard. Ik slaap veel en naar de avond toe is er lichte beterschap. Na het avondmaal kruip ik weer vroeg in bed en heb een goede nachtrust. De volgende morgen voel ik me al heel wat beter doch besluit nog een dag te rusten om volledig op krachten te komen. Ik breng de bijkomende rustdag hoofdzakelijk door in bed, met lezen en surfen. 's Avonds beslis ik tijdens het avondmaal om er de volgende dag opnieuw tegenaan te gaan. Het wordt een serieuze test want er wacht me een lange dag met veel kilometers voor de boeg.

vrijdag 10/09/2010 | LABASTIDE PUYLAURENT | LES ALPIERS | 29,6 km

Na het ontbijt ben ik al op stap kort na 8. Ik laat Philippe de groeten overmaken aan de andere gasten en speciaal aan Chantal en Arthur, een koppel fervente fietsers met een tandem racefiets afkomstig uit Verviers. Het is zonnig maar zeer koud door de snijdende wind. Ik zorg ervoor dat ik geen kou vat. De

eerste 4 km stijgen naar een plateau waar de wind nog meer heer en meester is. Ik passeer de rots van Rechaubo en ga dan in de richting van Chabalièr. In een hotel-restaurant iets voor 11 u hou ik even halt om te genieten van een warme kop koffie. Kort daarop wandel ik het dorpje Chasseradès binnen. De enige winkel is sedert begin september definitief gesloten. Nu ben ik blij dat ik wat boterhammen en wat fruit heb meegekregen voor onderweg. Ik breng een bezoek aan het Romaanse kerkje Saint-Blaise met zijn



vierkanten toren. Het kerkje is net een kleine burcht en heeft nog beeldhouwde kantelen uit de 12^{de} eeuw. Na het bezoek aan het kerkje wandel ik naar een ander prachtig bouwwerk. Iets verder in het gehucht Mirandol kronkelt zoals een slang een spoorlijn door het heuvellandschap om via een viaduct en oude tunnels ondergronds te verdwijnen. Nabij de viaduct ligt een prachtige gîte. Toen Stevenson er langs kwam waren arbeiders volop bezig met de planning van de viaduct. Een herdenkingssteen herinnert eraan dat tijdens de bouw van de viaduct op 04-10-1899 4 mensen het slachtoffer werden van een 'arbeidsongeval'. Af en toe stoot ik tijdens de wandeling door de beboste heuvelruggen op de spoorweg die uit de grond opduikt. Na het middagmaal volgt een steile klim naar de top van Cubizolle van waar een lange



maar prachtige afdaling volgt naar Les Alpiers. Onderweg kan ik af en toe een glimp opvangen van kale lange heuvelruggen, mijn doel voor morgen. Moe maar voldaan kom ik aan in de gîte [Les Alpiers](#), uitgebaat door Tiny. Ik ben blij dat ik zonder al te veel moeite de bijna 30 kilometer kon overbruggen. Ik betrek een kamer met een ander koppel. Tiny is van Nederlandse afkomst en baat de gîte alleen uit. Ze zorgt voor een lekker avond- en morgenmaal voor maximaal 20 gasten. De gîte ligt midden de natuur en in de veranda op de eerste verdieping waar één lange tafel staat worden de maaltijden opgediend. Deze plaats werpt een blik over het wijds overweldigende landschap met zijn uitgestrekte kale heuvelruggen.

zaterdag 11/09/2010	LES ALPIERS	PONT DE MONTVERT	21,1 km
---------------------	-------------	------------------	---------

Na het ontbijt vertrek ik als eerste voor een dag naar het hoogste punt van de Stevenson route. Ik kom door het dorpje Les Alpiers en ontmoet er een Fransman die de nacht heeft doorgebracht in een tipi. In

een supermarkt in Le Bleymard kan ik niet alleen mondvoorraad kopen maar ook geld uit een automaat halen. Bij het omwisselen van batterijen in mijn gps zijn opeens alle instellingen veranderd. Ik let niet op de routemarkeringen. Ik klim gestadig en kijk neer op het dorp. De zon schijnt en het zweet gutst langs mijn gezicht naar beneden. Ik geniet van het landschap rond mij. In plaats van op een heuveltop kom ik terecht in een klein dorpje. Ik beseft dat ik verkeerd ben gelopen. Ik doe een auto stoppen en verneem van de dame achter het stuur dat ik in het dorpje Mas Orcières ben via de GR68. Ze voegt er onmiddellijk aan toe dat ik niet de enige wandelaar ben die zich vergist en nodigt me uit in haar wagen te stappen. De vriendelijke dame brengt me in een mum van tijd naar het dichtstbijzijnde punt waar ik de GR70 opnieuw kan oppikken. Het stenige bospad stijgt heel snel en na korte tijd bereik ik het ski-



station van Mont Lozère. Via een prachtig pad omzoomd met hoge stenen (montjoies) die de gronden van de Ridder van Malta afbakenden, bereik ik uiteindelijk de top van Finiels op een exacte hoogte van 1.699 m. Het is helder en de zichtbaarheid hemels. Rondom krijg ik een prachtig zicht. In de verte kan ik zelfs sneeuwvelden van de Alpen ontwaren. Daarna volgt een zware afdaling naar het dorpje Finiels toe. Het landschap is betoverend. Her en der liggen grote afgeronde rotsblokken als knikkers over het landschap uitgestrooid. Ik bevind me dan ook in het land van de Camisards (protestanten). Ik zie er voor het eerst een protestants kerkhof. De Mont Lozère vormde

een natuurlijke barrière tussen de Katholieken en Protestanten. In het dorpje Finiels nabij een frisse bron, ontmoet ik tot mijn verbazing twee fietsers, Chantal en Arthur die ik enkele dagen voordien had leren kennen in de gîte L'étoile. Het terugzien is totaal onverwacht maar heel leuk. Op een terrasje nabij een gîte drinken we het glas der vriendschap. Na het afscheid van Chantal en Arthur wandel ik verder door een indrukwekkend landschap over heerlijke aardewegen en smalle paden. Van op een heuveltop zie ik in het dal het dorp Le Pont-de-Montvert vredig glinsteren in de zon. Het dorp was echter in vroegere tijden het toneel van gruweldaden en de start van een godsdienstoorlog.



In de avond van 24 juli 1702 komt een groep Camisards van een zestigtal personen o.l.v. Pierre Esprit Séguier afgezakt om er hun geloofsgenoten te bevrijden uit de handen van inquisiteur abt Chayla. Zijn woning wordt in brand gestoken en de abt zelf wordt vermoord en zijn lichaam van de brug in de Tarn gegooid. Enkele tijd later wordt Pierre Esprit Séguier gevangengenomen en levend verbrand op dezelfde brug...Ik neem mijn intrek in hotel-restaurant '[Les Cévennes](#)'. Na een verkwikkende douche en een verkenning in het dorp beland ik op een terras samen met mijn kamergenoten van de vorige nacht.



zondag 12/09/2010	PONT DE MONTVERT	BEDOUES	24,5 km
-------------------	------------------	---------	---------

Na een uiterst sober Frans ontbijt verlaat ik het dorp via een snel stijgend pad langs een heuvelflank. De vroege zonnestralen verdrijven de ochtendkilte en spreiden zich uit over de omliggende heuveltoppen. Het dorp onder mij wordt steeds kleiner naarmate ik hoger klim. Boven op een hoogvlakte passeer ik een typische boerderij. Het is heerlijk wandelen op de hoogvlakte om nadien af te dalen langs smalle bospaden.



Daarna volgt een lange steile klim aanvankelijk door bossen om nadien ten volle terecht te komen op de drailles van kleurrijke heuvelruggen. Langs alle kanten is het zicht adembenemend. 's Middags neem ik alle tijd voor een hap nabij een schuilhut voor herders en wandelaars. In een felle zon geniet ik tijdens het eten van de pracht van de omliggende natuur. Ik wandel verder langs stille paden en kom niemand tegen behalve talrijke hagedissen die over de hete witte wandelpaden wegflietsen. Via de col du Sapet bereik ik de splitsing van de GR70 met de GR68 waar de meeste trekkers ten onrechte de kortere weg naar Florac via de GR68



kiezen. Ik blijf de GR70 volgen gezien ik voor 2 nachten een caravan heb geboekt. Via de oevers van de Tarn kom ik aan op camping [Chon du Tarn](#) in Bédouès. Gezien ik nog ruim de tijd heb voor de receptie haar deuren opent, laat ik er mijn rugzak achter. Ik bezoek de Collegiale die recht tegenover de camping is gelegen. Vol bewondering kijk ik naar de kerk die in 1363 gesticht werd door Urbanus V, Paus in Avignon. De kerk is net een versterkte burcht. Na het bezoek aan de kerk neem ik mijn intrek in een caravan met voortent. Ik doe wat boodschappen in de campingwinkel en bestel vers brood voor morgen. Ik vind het zalig om weer eens in een caravan te kunnen overnachten. 's Avonds tikken de druppels op de voortent mij in slaap.

maandag 13/09/2010	RUSTDAG FLORAC	14,7 km
--------------------	----------------	---------



Ik doe het rustig aan vandaag. Ik haal versgebakken stokbrood, jam, melk en koffie en neem alle tijd voor het ontbijt. De zon is opnieuw van de partij. Ik probeer voor de volgende dagen onderdak te vinden doch voor morgen dinsdag lukt me dat niet. Ik boek dan maar een bed voor de dag erna maar heb dan wel een wandeldag van meer dan 35 km te overbruggen. Het is allemaal niet zo erg. Ik ben met verlof en boek nog een bijkomende nacht op de camping. Morgen zal ik enkele luswandelingen maken in de omgeving. Kort voor de middag wandel ik via de GR70 langs de rechteroever van de Tarn naar Florac. Het stadje wordt gedomineerd door de hoge rots van Rochefort die als een burcht over de omgeving waakt. Het is aangenaam toeven in het mooie stadje dat beroemd zou zijn voor zijn mooie vrouwen. Ik slenter rond en geniet van een lekkere couscous op

een zonnig terras. Op de terugweg breng ik een bezoek aan het centrum van Bédouès waar de school en de gemeente in één gebouw zijn ondergebracht. Naast de mairie bevindt zich de tweede kerk van Bédouès, een schattig kerkje met mooie gerestaureerde muurschilderijen. 's Avonds geniet ik van knapperig stokbrood, lekkere wijn en pélardons, typische geitkaasjes uit de Cévennes.



dinsdag 14/09/2010	WANDELDAAG BEDOUES	19,2 km
--------------------	--------------------	---------

Na het ontbijt vertrek ik voor de luswandeling 'sentier de Puecheral' (11 km- 03:30 u). De wandeling volgt de GR68 richting Noorden. Er volgt een steile klim naar een woeste hoogvlakte met mooie heuvels. Ik kom tijdens mijn wandeling niemand of niets tegen. Ik passeer een slaperig gehucht Chadenet om via bossen



weer af te dalen naar de Tarn. Rond de middag zit mijn wandeling er al op. In de zon geniet ik aan de oevers van de Tarn van een pression. Om het niet af te leren en de spieren volledig los te gooien doe ik er nog de lus 'sentier de Lempezou' (8 km - 02:45 u) bij. Na een klim door een bos bereik ik via de kleine dorpskern van Bédouès opnieuw de camping. Ik drink er koffie, neem een douche, doe de afwas en de was. Na al die drukke bezigheden rust ik uit en ga onder de wol want morgenvroeg start ik voor een lange étape.

woensdag 15/09/2010	BEDOUES	ST-GERMAIN-DE-CALBERTE	37,8 km
---------------------	---------	------------------------	---------

Om 06.45 uur ben ik al op stap. Zo vroeg in de morgen is het nog frisjes doch een mooie zonnige dag komt eraan. De eerste zonnestrallen zetten de rots van Rochefort boven Florac in een oranje gloed. Mist- en wolkflarden zweven over de Tarn en haperen in de dalen. Het is stil want de natuur moet nog ontwaken. Ik voel me goed en wandel vlot over smalle paden. In Saint-Julien-d'Arpaon volg ik gedurende 7 kilometer het traject van een oude spoorweg. De omliggende rotsen lijken net het decor van een western. De stilte wordt enkel verstoord door het geluid van klotsend en kolkend water van de dieperliggende Mimente. Rond de middag rust ik uit op het terras van de gîte in Cassagnas. Het oude treinstation werd omgebouwd tot gîte. Ik drink er een pression en stap verder door het woud van Fontmort. Er heerst een zalige rust en door de

bomen vang ik af en toe een glimp op van de omliggende heuvelruggen badend in een zweem van zonlicht. Onderweg bots ik op een prehistorisch graf nabij een menhir. Deze begraafplaats biedt een fantastisch zicht op de ruige beboste heuvels en lijkt me inderdaad een ideale laatste rustplaats. Via de col de la Pierre



Plantée daal ik via smalle rotspaden af naar Saint-Germain de Calberte. Stekelige kastanjabolsters hangen overvloedig over het pad en hinderen af en toe een vlotte doorgang. Bij aankomst in Saint-Germain-de-Calberte heb ik er bijna 38 km opzitten. In het kleine dorpje met zuiderse charmes brengt de uitbater van de gîte [Le Recantou](#), in feite een café-restaurant met kamers, me onder in een ander gebouw waar ik de kamer moet delen met een Brit. Na een verkwikkende douche ga ik op stap in het dorp met zijn kerkje en smalle steegjes om daarna neer te vleien in de zon op het terras van de gîte. Ik geniet er van heerlijk koud vocht... Belgische Duvel.



donderdag 16/09/2010	ST-GERMAIN-DE-CALBERTE	ST-JEAN-DU-GARD	25 km
----------------------	------------------------	-----------------	-------



Ik start voor de laatste wandeldag langs de Chemin de Stevenson. Via rustige paden door een golvend landschap houd ik halt in Saint-Etienne-la-Vallée-Française. Ik drink er een liter koude yoghurt en ga buiten de wandelroute op zoek naar de kerk op het charmante marktpleintje. Via een laatste klim naar de col

Saint-Pierre daal ik door een groen landschap af naar Saint-Jean-du-Gard. Nabij het stationnetje met zijn toeristentrein proberen enkele druppels roet in het eten te gooien. Ik wandel door het stadscentrum naar camping [Les Sources](#) waar ik een caravan had geboekt gezien ik sedert dagen onmogelijk een plaats kon bemachtigen in de lokale gîte. In de loop van de avond begint het fel te regenen. Op mijn stafkaarten bekijk



ik de wandelmogelijkheden om het weekend door te komen. Telefonisch regel ik enkele overnachtingen. Ik ben blij dat ik nog enkele dagen door de ruwe Cévennes kan trekken.

vrijdag 17/09/2010	ST-JEAN-DU-GARD	SOUDORGUES	17,1km
--------------------	-----------------	------------	--------

Na de regen van de voorbije nacht verlaat ik onder een licht bewolkte hemel Saint-Jean-du-Gard. Ik volg de wegmarkeringen van de GR61. Het is heerlijk wandelen in een aangename temperatuur en het blijft droog.



Meer en meer strooit de zon haar stralen over het landschap. Langs stenige paden stijg ik de woeste natuur van de Cévennes binnen. Onderweg kom ik midden het woud een drietal graven tegen van de familie Bordarier. De Protestanten mochten indertijd hun doden niet begraven op de katholieke kerkhoven. Via la

Jasse d'Almiras, col de Briontet, col du Mercou en col de Cabane Vieille bereik ik een splitsing waar ik links moet afdalen naar Soudorgues. Ik vind wel een weg die links naar beneden gaat doch nergens de wit-rode tekens van de GR63. Gezien de hoogte, tijd en afstand moet dit pad het juiste zijn. Er volgt een stenige en zware afdaling. Uiteindelijk kom ik op een breed pad dat af en toe geasfalteerd is. Ik hoor een voertuig naderen dat naast mij stopt. De vrouw aan het stuur zegt dat we vermoedelijk met elkaar gebeld hebben en dat de sleutel van de gîte op de deur steekt zodat ik gerust naar binnen kan. Ik moet maar doen of ik thuis ben. Op een gezellig pleintje liggen enkele gîtes, een restaurant en een winkel met streekproducten. Ik doe er enkele inkopen nadat ik mijn rugzak in de gîte d'étape heb afgezet. Na een overheerlijk avondmaal in het restaurant '[Le Relais du Fageas](#)' duik in mijn bed in. In de gîte voor 8 personen ben ik alleen.

Zaterdag 18/09/2010	SOUDORGUES	COGNAC	16 km
---------------------	------------	--------	-------



De ganze nacht heeft het fel geregend. Ook 's morgens valt er veel regen waardoor ik alle tijd neem om te ontbijten. Ik zie het niet zitten om langs rotsige gladde paden slippertjes te maken. Wanneer ik rond 10 u vertrek stopt het plots met regenen en piept zelfs af en toe een waterzonnnetje door de wolken. Via de GR63 bereik ik het langgerekte dorp Lasalle. Onderweg laat ik mijn gps op de grond vallen waardoor hij alle verdere medewerking weigert. Op het tijdstip van het aperitief kom ik aan in het vredige Cognac. Juist op tijd voor een lekkere Ricard in de [bar-tabac van Anne](#). Het blijkt er de ontmoetingsplaats van het dorp waar alle sociale contacten onderhouden worden. Na mijn rugzak te hebben achtergelaten op mijn kamer, trek ik kort na de middag via de GR6 en 67 naar de Col des Fosses. Een heerlijke wandeling van een drietal uur brengt met naar een top waar in 1944 een maquisard door de nazis gruwelijk werd vermoord. Na een lekker avondmaal val ik in een diepe slaap.



zondag 19/09/2010	COGNAC	ANDUZE	20 km
-------------------	--------	--------	-------

Bij het openen van de rolluiken vallen de zonnestrallen over het vredige dorpspleintje mijn kamer binnen. Wat is het heerlijk om zo wakker te worden op een zondag met een mooi gedekte ontbijttafel. Ik stap met de remmen op naar Anduze om ten volle te kunnen genieten van mijn laatste wandeldag. De zon is net als de omgeving van de partij. In Saint-Félix-de-Pallières word ik bedwelmd door de eenvoudige schoonheid van



een Romaans kerkje uit de 11^{de} eeuw. Uiteindelijk beland ik in Anduze, een klein dorp met duidelijk Zuiderse charmes. Ik betrek een kamer in de plaatselijke [gîte](#) en geniet nadien van de talrijke schilderachtige hoekjes van het stadje. Na het avondmaal bestaande uit een assiette camisard met de huiswijn zoek ik mijn kamer op.

maandag 20/09/2010	ANDUZE	ALES	12 km
--------------------	--------	------	-------

In plaats van de bus te nemen naar Ales stippel ik via de stafkaart een wandelroute uit. Via een eenzame wandelweg over de top van een heuvel passeer ik het dorp Blajeiras om via de D50 de laatste 6 kilometer naar Ales af te haspelen. In Saint-Jean-du-Pin stop ik nabij een supermarkt waar ik op het terras iets kan eten. Kort na de middag bereik ik het centrum van Ales waar in een oude kerk de toeristische dienst is ondergebracht. De stad zelf kan me geenszins bekoren. Ik neem mijn intrek in [hotel Durand](#) nabij het station. Het hotel is populair bij wandelaars. 's Avonds oogt de stad nog somberder doordat alle

eetgelegenheden gesloten zijn. Om iets te 'eten' ben ik verplicht mijn toevlucht te zoeken in een gekende fastfoodketen waarvan ik de naam niet wens te noemen.



dinsdag 21/09/2010 | ALES | KORTRIJK



's Morgens neem ik een trein vroeger dan voorzien naar Nîmes zodat ik er nog wat kan rondslechteren. Bij aankomst heb ik nog een tweetal uur tijd voor sight-seeing. Ik wandel van het station naar de Arena doch de tijd die me rest is te kort voor een bezoek. Nadien bots ik toevallig op de Romeinse poort van Augustus. Na een koffie op een terras en een belegd broodje in de hand, wandel ik opnieuw naar het station. Ik stap er op de TGV naar Lille voor een rit van 3 ½ uur. Ik koop er een ticket naar Antwerpen om af te stappen in Kortrijk. Om mij onbekende redenen wordt de trein van 18.06 u geannuleerd zodat ik nog een uurtje moet wachten. Aan het station van Kortrijk word ik na het verorberen van een zak Belgische frieten afgehaald.

ivan.degryse@skynet.be